

контроле и проведением политики децентрализации власти. Высокая степень открытости экономики регионов ведет к появлению тенденции взаимосвязанности и взаимозависимости регионов страны, являющихся частями глобальной экономической системы.

Список літературних джерел

1. Алексеева Н.А. Управление эффективностью мезоэкономических отношений региона / Н.А. Алексеева. – Екатеринбург: ИЭ УрО РАН, 2007. – 272 с.
2. Голиков А.П. Сучасний стан і перспективи регіональної політики в Україні / А.П. Голиков, Ю.Г. Прав // Формування механізму регіонального управління в Україні: матеріали наук.-практ. конф. (Харків, 29 листопада 2001 р.). – Х.: Вид-во ХарПІ УАДУ «Магістр», 2002. – С. 22–24.
3. Романюк С.А. Развитие регионов у відкритій економіці: теорія, політика, практика: монографія / С.А. Романюк. – К.: НАДУ, 2013. – 408 с.
4. Портер М.Е. Конкурентная стратегия. Методика анализа отраслей и конкурентов / М.Е. Портер; пер. с англ. – [2-е изд.] – М.: Альпина Бизнес Букс, 2006. – 452 с.

Спекова О.Р.,

студентка 3 курсу

Дніпровський державний технічний університет

м. Кам'янське, Україна

АКТИВІЗАЦІЯ РОЗВИТКУ ДЕПРЕСИВНИХ РЕГІОНІВ

Суспільно-політичні події в Україні призвели до значних змін у соціально-економічному розвитку регіонів та громад і зумовили необхідність чіткого окреслення напрямів подальших змін державної регіональної політики. Зменшення обсягів виробництва, погіршення становища із залученням інвестицій як із-за кордону, так і зі здійснення внутрішніх капіталовкладень, призупинення реалізації інвестиційних проектів, наростання кризових явищ у соціальній сфері – ці та інші риси сучасного становища справ в Україні є підставою для ретельного аналізу і розроблення низки пропозицій щодо відновлення потенціалу депресивних регіонів [1].

Для територій, які визнаються депресивними, передбачена можливість розробки та реалізації програм подолання територіальної депресивності. Останні є взаємопов'язаними за змістом, можливостями та виконавцями програмами з термінами виконання комплексних заходів організаційного, правового, фінансового, економічного, соціального спрямування, у забезпеченні яких задіяні фінансові та інші ресурси держави і регіону. Розробка такої програми повинна виходити з поглибленого аналізу причин депресивного стану й спрямована на досягнення чітко визначених показників та результатів.

Розвиток депресивних територій через державне стимулювання здійснюється на засадах одночасної концентрації коштів і зусиль на певній невеликій кількості територій з метою досягнення максимального соціально-економічного розвитку; об'єктивності і відкритості при визначенні таких територій; неприпустимості використання цільової державної підтримки для фінансування поточних потреб територій; максимального використання можливостей самих територій у розробці і реалізації відповідної системи заходів [2].

Виникає низка проблем, пов'язаних із працевлаштуванням громадян, що переселяються з регіонів ведення бойових дій в інші регіони країни, які потребують нагального розв'язання, зокрема, проблема зростання безробіття. За таких умов актуалізується необхідність державної підтримки та адекватного реагування держави на процеси, які відбуваються у сфері їх праці.

Фінансово-економічна криза та воєнні дії на сході України негативно вплинули на виробництво, активізували процеси закриття підприємств та вивільнення працівників. Станом на середину вересня 2014 р. за експертними оцінками 75% підприємств Донецької області зруйновані або зазнали пошкоджень під час бойових дій. Втрати промисловості Донбасу внаслідок збройного конфлікту становили 26 млрд. грн., припинено діяльність значного відсотку містоутворюючих підприємств. Особливої актуальності набувають питання забезпечення роботою населення Донецької та Луганської областей, як тих, хто залишився на території Донбасу, підконтрольній українській владі, так і тих, хто був вимушений залишити свої домівки. В цьому аспекті формування державної політики щодо вирішення поставлених питань передбачає створення механізмів та важелів державного реагування, здатних забезпечити стабілізацію процесів, які відбуваються у сфері зайнятості вимушених переселенців [3].

Вирішення проблем зайнятості вимушених переселених осіб в період існуючої кризи і воєнних дій вимагає в першу чергу створення єдиної системи обліку та реєстрації

внутрішньо переміщених осіб, створення системи моніторингу потоків внутрішньо переміщених осіб з метою виявлення структурного складу осіб за різними ознаками, що дозволить більш якісно регулювати процес трудової міграції та підвищить мобільність робочої сили на ринку праці.

З метою підвищення конкурентоспроможності окремих категорій осіб та удосконалення механізмів стимулювання роботодавців до створення нових робочих місць, в тому числі суб'єктів малого підприємництва, доцільно поширювати можливість працювати дистанційно (віддалено). Така нестандартна форма зайнятості, як дистанційна робота, сприятиме підвищенню матеріального забезпечення сім'ї, яка перебуває в ситуації вимушеного виконання сімейних обов'язків (догляд за дитиною, за інвалідом, за хворим тощо) та потребує фінансової підтримки.

Разом з тим, законодавством України передбачено допомогу депресивним регіонам шляхом: 1) розробки відповідних програм подолання стану депресивності територій; 2) надання коштів із державного фонду регіонального розвитку; 3) надання капітальних трансфертів іншим бюджетам із бюджету розвитку місцевих бюджетів; 4) формування та застосування державних соціальних стандартів і нормативів та надання державних соціальних гарантій; 5) сприяння розвитку та надання державної підтримки окремим суб'єктам господарювання, видам економічної діяльності тощо [4].

Наявність значних диспропорцій у соціально-економічному розвитку регіонів є характерною рисою вітчизняної економіки, що, своєю чергою формує базу для утворення депресивних регіонів, яким притаманні: низький рівень виробництва з однобічною спеціалізацією промислових комплексів, неконкурентоспроможність продукції, що виготовляється, високий рівень безробіття, відтік кваліфікованого персоналу за кордон, недостатність власних фінансових ресурсів для забезпечення збалансованого соціально-економічного розвитку регіону (території), слаборозвинутість соціальної інфраструктури, ескалація напруження відносин між "сильними" й "слабкими" регіонами (загострення міжрегіонального протистояння політичними силами в зв'язку з наявністю чіткого регіонального розподілу політичних орієнтацій населення), дотаційність, невідповідність факторів виробництва сучасним потребам ринку, низька забезпеченість населення соціальними гарантіями тощо. Виходячи з вище зазначеного, розв'язання проблем депресивних регіонів є актуальним першочерговим загальнодержавним завданням.

Список літературних джерел

1. Економіка регіонів у 2015 році: нові реалії і можливості в умовах започаткованих реформ – К.: НІСД, 2015. – 92 с.
2. Павлюк А. Щодо застосування механізмів стимулювання розвитку регіонів [Електронний ресурс] / А. Павлюк. – Режим доступу: <http://www.niss.gov.ua/Monitor/November/10.htm>
3. Мовчан О. Сучасні проблеми у сфері зайнятості населення Донецької та Луганської областей та шляхи їх подолання / О. Мовчан // Україна: аспекти праці. - 2015. - № 2. - С. 23-27.
4. Ропотан І. В. Вдосконалення та розробка нових механізмів фінансової конвергенції сталого розвитку регіонів України / І. В. Ропотан // Інноваційний потенціал світової науки – XXI сторіччя: збірник статей учасників двадцять шостої Міжнародної науково-практичної конференції (7-11 квітня 2014 р.). – Запоріжжя, 2014. – Т. 2. – С. 31-33.

Науковий керівник: Брежнєва-Єрмоленко О.В. , к.е.н., доцент кафедри фінансів та обліку
Дніпровський державний технічний університет

Фаср А.О.,
студент 2 курсу Факультету економіки та бізнес-адміністрування
Національний авіаційний університет

СТРАТЕГІЯ РОЗВИТКУ ЕКОСИСТЕМИ ІННОВАЦІЙНОГО ПІДПРИЄМНИЦТВА МІСТА ТОРОНТО

Роль малих та середніх компаній у розвитку економіки як всієї країни, так і одного міста здається очевидною. Наприклад, доведено, що ці суб'єкти сприяють скороченню проблеми довгострокового та надмірного безробіття. Особлива категорія підприємств, яку можна виділити в цій області, – startup – це новостворені інноваційні компанії, які пропонують нове рішення проблем ринку або створюють новий ринок, а також перебувають на етапі валідування бізнес-моделі своєї організації.